

Langoló idvezlete
a' kéményseprőknek
nemes lelkű pártfogóikhoz
január' 1sőjén 1838.

Idvezlésünk szívből ered,
'S egyszer'smind az égre kél,
Idvezléssel nem enyelghet,
Az, ki idvezlésből él.

Idvezlésnek szív a' kertje,
Hol a' jó tisztán tenyész,
'S ezélunk ott van, hol a' legfőbb
Szeretnek lángja kész.

'S ez, csak a' törekvésben van,
Mit nyilván mutat szívünk,
Ha egy emberéletért a'
Veszélytől nem rettegünk:

Földi pályánk' egész folyta
Nem egyéb mint védelem;
Házikókban, palotákban
Segítségünk ott terem.

Ha lobogva kandallóbul
A' vészés láng kirohan,
Megvivünk a' füst-özönnel
'S oltunk míg csak szikra van.

'S mint a' villám sebbel-lobbal
Mászunk-meg kéményt, kürtöt;
Megvetjük a' tűz oszlopot,
A' sirunkká lehetét.

A' láng' szörnyü dühe ellen
Mindent híven védve meg,
Lön gyakor tapasztalásunk:
Sokszor a' láng milly remek!

Az, melly ég az érzeményben,
Melly a' nemesért lobog,
Pártfogóink' szívósága,
Melly ránk kegygyel mosolyog,

Az fog minket melegíteni
Ez új-évben is megint,
Melly bennünket tűzveszélynél
Mindig gyors segélyre int,

Az gyújtandja föl keblüket,
Lenni hozzánk jó szüvel,
Az teendí hogy érzelmünk
Pára- 's füstként nem vesz-el!

Alázatos szolgálói

Nessy Péter úr'

kéményseprő Legényei
Pesten.

Feurige
Wünsche der Rauchfangkehrer
an
ihre hohen Gönner
am 1. Jänner 1838.

Was wir wünschen geht vom Herzen
Geht zugleich auch himmelan,
Denn mit Wünschen kann nicht scherzen
Wer von Wünschen lebt fort an.

Wünsche blühen im Gefühle,
Wo das Gute rein entflammt
Und wir streben nach dem Ziele,
Wo die höchste Liebe flammt.

Und sie flammt nur im Bestreben
Wo sichs zeigt offenbar,
Dass wir für ein Menschenleben
Nimmer scheuen die Gefahr.

Unser ganzes Erdenwallen
Ist der Schützwehr nur geweiht,
In den Hütten, in den Hallen,
Sind wir schnell zur Hülf bereit.

Schlägt die Flamme von dem Herde
Hoch empor aus dem Ramin —
Drogen wir der Rauchbeschwerde
Löschten, wo nur Funken glüh'n.

Und mit schneller Blitzeile
Klimmen wir durch Schornstein
Achten nicht der Feuerfäule,
Die auch unser Grab lönt seyn.

Vorzubiegen, zu bewahren,
Stets vor Feuers Riesenwuth
Haben wir doch oft erfahren
Wie auch wohl die Flamme thut.

Jene Flamme im Gemüthe,
Die für edles Streben brennt
Unsrer hohen Gönner Güte,
Die uns Anerkennung gönt.

Diese Flamme wird uns wärmen
Auch in diesem neuen Jahr
Wird bey jedem Feuerlärm
Unser Streben zeigen klar.

Wird der Edlen Herz enthunden
Uns zu schenken ihre Gunst —
Wird was heute wir empfinden
Nie verweh'n wie Rauch und Dunst. —

Ihre

bereitwilligsten Rauchfangkehrer - Gesellen
bei Herrn

Hrn. Peter Nessy
in Pesth.